

РЕШЕНИЕ

№ 1693

гр. София, 15.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 22.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **8593** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 27, ал. 3, 5 и 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/, във вр. с чл. 162, ал. 2, т. 8 и т. 9 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс /ДОПК/.

Образувано е по жалба от И. С. А. - Н. срещу Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 01-6500 /9276 #3 от 05.07.2021г. на Зам. Изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, с който по отношение на жалбоподателката е определено публично държавно вземане в размер на 70 312.94 лева, представляващо 20% от общата изплатена сума по мярка 214 “Агроекологични плащания” от ПРСР 2007-2013г., с направление “Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност” за кампании 2012, 2013, 2014 и 2015 г., на основание чл.18, ал.4, б.”в” от Наредба №11 от 06.04.2009г. Жалбоподателят излага подробни доводи за незаконосъобразност на оспорения АУПДВ поради липса на фактически и правни основания /мотиви/ за постановяването му, допуснати му съществени противоречия с материалноправните разпоредби, несъответствие с целта на закона и необоснованост. Моли за отмяна на оспорения АУПДВ.

В съдебно заседание и по съществуващото на спора, жалбоподателят лично поддържа жалбата. Представя писмена защита, изготвена от адвокат Х. С.. Претендира присъждане на сторените съдебни разноски.

Ответната страна Зам. Изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, редовно призован, не се представлява, с писмено становище оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли

като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното:

Предмет на делото е Акт за установяване на публично държавно вземане № 01-6500/9276 #3 от 05.07.2021г. на заместник изпълнителния директор на "Държавен фонд "Земеделие". Същият е издаден на основание чл. 27, ал. 3, 5 и 7 от ЗПЗП и чл. 162. ал. 2. т. 8 и т. 9 от ДОПК, както и чл. 5, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕС) № 65/2011 на Комисията от 27 януари 2011 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета по отношение на прилагането на процедури за контрол, както и кръстосано спазване по отношение на мерките за подпомагане на развитието на селските райони и чл. 80, пар. 1 и 2 от Регламент (ЕО) № 1122/2009 на Комисията от 30 ноември 2009 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета относно кръстосано спазване, модуляция и интегрираната система за администриране и контрол по схемите за директно подпомагане на земеделски производители, предвидени за посочения регламент, както и за прилагане на Регламент (ЕО) № 1234/2007 на Съвета относно кръстосано спазване по предвидената схема за подпомагане на лозаро-винарския сектор, във връзка с влязъл в сила акт за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 "АЕП" от ПРСР 2007-2013 г. с изх. № 01-6500/9277 от 07.08.2019 г.

Посочено е, че И. С. А. - Н. е регистрирана с Уникален регистрационен номер (УРН) 572088 в Интегрираната система за администриране и контрол (И.). Одобрена е за участие по мярка 214 "Агрооекологични плащания" от ПРСР 2007-2013г., с направление "Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност (В. 1)" през кампания 2012.

Съгласно чл. 67, ал. 1 от Наредба № 11 от 06.04.2009г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 "АЕП" от ПРСР 2007-2013 г., земеделски стопани, които не подадат "Заявление за плащане" по време на агроекологичния си ангажимент, възстановяват получената финансова помощ съгласно чл. 18, ал. 4 от същата наредба и се изключват от подпомагане по мярка "Агрооекологични плащания".

С влязъл в сила Акт за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 "АЕП" от ПРСР 2007-2013 г. с изх. № 01-6500/9276 от 25.07.2019г., ДФ "Земеделие" Разплащателна агенция е прекратил агроекологичния ангажимент на И. С. А. – Н..

По заявления на И. С. А. – Н. са били изплатени следните суми:

През първата година от ангажимента: за заявление с УИН: 22/120612/49022 за кампания 2012 АП 13 – 90 523,26 лв.

През втората година от ангажимента: за заявление с УИН: 22/290513/52093 за кампания 2013: АП 13 – 90 523,26 лв.

През третата година от ангажимента: за заявление с УИН: 22/110614/56625 за кампания 2014: АП 13 – 80 804, 09 лв.

През четвъртата година от ангажимента: за заявление с УИН: 22/070715/61897 за кампания 2015: АП 13 – 89 714, 07 лв.

Общата изплатена сума по направление "Възстановяване и поддържане на затревени площи с висока природна стойност (В. 1)", представляваща сбор от изплатеното финансово подпомагане по направлението през годините, предхождащи годината на прекратяване на ангажимента, е в размер на 351 564, 68 лв.

В съответствие е чл. 18, ал. 4. буква "в" от Наредба 11 от 06.04.2009 г., И. С. А. – Н. следва да възстанови 20 % от 351 564, 68 лв., което се равнява на 70 312.94 лв.

Посочено е, че с писмо изх. № 01-6500/9276 от 03.12.2020 г. ДФЗ-РА с уведомил кандидата за откриване на административно производство за издаване на АУПДВ, съгласно чл. 26, ал. 1 от АПК. В писмото са изложени фактическите обстоятелства, въз основа на които е прието, че са налице основания за издаване на АУПДВ. Дадена е възможност да предостави допълнителна информация, в съответствие е чл. 34, ал. 3 от АПК или да възстанови доброволно сумата, за която го е извършено недължимо плащане, в случай че приеме фактическите констатации за основателни.

С писмо с вх. № 01-6500/9276 от 23.12.2020г. и № 01-6500/1747 от 24.03.2021 г. кандидатът възразява срещу откритото производство по издаване на АУПДВ. След разглеждане на допълнително представената информация ДФЗ-РА не е приел направените възражения за основателни, поради което не намира основание да прекрати административното производство по издаване на АУПДВ.

С оглед на това, на основание чл. 18, ал. 3, т. 1 и ал. 4, буква "в" във връзка с чл. 67, ал. 1 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г., чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и във връзка с чл. 165 и чл. 166 от ДОПК, и чл. 20а, ал. 1, ал. 2 и ал. 4 от ЗПЗП, Зам. Изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“ е издал по отношение на И. С. А. – Н. Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 01-6500 /9276 #3 от 05.07.2021г. за сумата 70 312.94 лева, посочена е банковата сметка, на която може да се преведе доброволно в 30-дневен срок, като също е посочено, че след изтичане на този срок се начислява лихва.

От останалите представени доказателства се установява следното:

През 2012 г. И. А. – Н. поема петгодишен ангажимент по мярка 214 АЕП от ПРСР 2007-2013 г.

През 2012, 2013, 2014 и 2015 г. жалбоподателката е подавала заявления за подпомагане по горечитираната мярка за имот с № 011014, с площ от 3743,63 дка, находящ се в землището на [населено място], общ. Златица. Имотът е държавен поземлен фонд /ДПФ/, за чието ползване същата е сключила 5 годишен договор за аренда, № 001 от 15.11.2011 г. с директора на ОД “Земеделие” – С. област.

Във връзка с приети промени в ЗСПЗЗ, с писмо изх. № АР-21-3213г./11.01.2016г. на директора на ОД “Земеделие” – С. област жалбоподателката е уведомена, че пасищата, мерите и ливадите от ДПФ могат да бъдат ползвани само от собственици или ползватели на животновъдни обекти. Жалбоподателката не притежава животновъден обект и по тази причина с писмо изх. № АР-21-3213г./01.04.2016г. на директора на ОД “Земеделие” – С. област е уведомена, че сключеният договор за аренда не е приведен в съответствие с изискванията по §15, ал.1 или 2 ат ПЗР на ЗСПЗЗ, поради което следва да бъде прекратен. На тези законови основания договорът за аренда е прекратен.

С писмо изх. № 01-6500/9276 от 28.10.2016г. на зам. изпълнителния директор на ДФЗ уведомяват жалбоподателката, че е установено, че за кампания 2016г. от нейна страна не е подавано заявление по поетия от нея 5 годишен ангажимент по мярка 214 “Агроекологични плащания” от ПРСР 2007-2013г. В писмото, предвид измененията в ЗСПЗЗ и едностранното прекратяване на договори за наем и аренда за земи от О. и ДПФ на И. А. – Н. е дадена възможност да представи доказателства пред ДФЗ за такъв прекратен договор.

С молба вх. № 01-6500/9276 от 08.11.2016 г. до ДФ “Земеделие” жалбоподателката е

предоставила доказателства за предсрочното прекратяване на договора за аренда, поради приетите промени в ЗСПЗЗ, а именно: нотариално заверено допълнително споразумение № 7 от 02.02.2016г., надлежно вписано в Агенция по вписванията, за прекратяване на договор за аренда № 001 от 15.11.2011г. и писмо изх. № АР-21-3213г./01.04.2016 г. на директора на ОД “Земеделие” – С. област.

Без да вземе предвид представените от жалбоподателката доказателства за предсрочно прекратяване на договора за аренда, ДФЗ ѝ изпраща писмо, с изх. № 01-6500/9276#4 от 22.07.2020г., с което я уведомява, че на основание влязъл в сила акт за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 АЕП от ПРСР 2007-2013г., с изх.№ 01-6500/9276 от 25.07.12019г., ДФЗ открива производство по издаване на акт за установяване на публично държавно вземане. В писмото е коментирано, че в следствие на административни проверки и проверки на място са изплатени суми по подадените от Н. заявления за четири поредни години. Уточняват, че съгласно чл.7, ал.1 от Наредба 11 от 06.04.2009 г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 “АЕП” от ПРСР 2007-2013 г. агроекологичният ангажимент се изпълнява за период от пет последователни години и претендират връщане на 20% от изплатените суми.

В отговора си до ДФЗ, с изх. № 01-6500/9276#4 от 29.07.20 г. жалбоподателката уведомява административния орган, че на първо място не е уведомена за наличие на акт за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 АЕП от ПРСР 2007-2013 г., цитиран в писмото им, с изх.№ 01-6500/9276 от 25.07.12019 г. и е лишена от законното си право да го възрази.

На 10.08.2020г., след откриване на административното производство по издаване на АУПДВ, на жалбоподателката ѝ е съобщен Акт за прекратяване на ангажимент с изх.№ 01-6500/9276 от 25.07.2019 г. Няма твърдения, че същият е обжалван по съдебен ред от жалбоподателката.

Следва второ писмо, изх. № 01-6500/9276#6 от 03.12.2020г., с което отново я уведомяват, че на основание влязъл в сила акт за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 АЕП от ПРСР 2007-2013г., с изх.№ 01-6500/9276 от 25.07.12019г. ДФЗ открива производство по издаване на акт за установяване на публично държавно вземане.

От страна на жалбоподателката следва второ възражение, с изх.№ 01-6500/9276#9 от 23.12.2020г. с подробно описани мотиви за причините довели до неизпълнение на ангажимента.

В отговор на нейното писмо, с изх.№ 01-6500/9276#9 от 23.12.2020г., получава ново такова от ДФЗ, с изх.№ 01-6500/9276 # 10 от 15.02.21 г., с което я уведомяват, че доводите ѝ касаят единствено акта за прекратяване на ангажимент, който не бил възразен.

С писмо изх. № 02-6500/1747 от 24.03.2021 г. жалбоподателката отново е пояснила причините за прекъсване на ангажимента, като е уточнила, че претенциите на ДФЗ се основават върху изчертани при подаване на заявлението 3.41 ха площ, извън договора за аренда, за които не е изпълнен ангажимента в последната година.

От приложената и приета по делото справка – изх. № РД-10-17-1/21.02.2022 г. на ОСЗ – П. е потвърдено, че през 2012 и 2013 г. в първите години от поемане на ангажимента, в ОСЗ, в система И. не е имало подложка /слой/ с данни за границите на имоти по КВС.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна

следното:

Съдът приема, че подадената срещу АУПДВ жалба е допустима като подадена в срок, от надлежна страна и при наличие на правен интерес, поради което е допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

АУПДВ е издаден от компетентен орган. Съгласно чл. 20а от ЗПЗП Изпълнителният директор на фонда е изпълнителен директор на Разплащателната агенция и организира и ръководи дейността на Разплащателната агенция. Разпоредбата на чл. 166, ал. 1 от ДОПК предвижда, че публичните държавни вземания се установяват от органа, определен в съответния закон. В чл. 20а, ал. 5 от ЗПЗП е предвидено, че изпълнителният директор на ДФ "Земеделие" издава актове за установяване на публични държавни вземания по реда на ДОПК. В ал. 1 и ал. 6 на същата разпоредба е уредена възможността правомощия на Изпълнителния директор на ДФЗ да бъдат делегирани на заместник-изпълнителните директори и на директорите на областните дирекции на фонда. По делото е приложена Заповед № 03-РД/2891 от 16.06.2021г., издадена от изпълнителния директор на ДФ "Земеделие", с която (т. 3 и т. 20) на основание чл. 20а, ал. 2 и ал. 6 от ЗПЗП правомощията за издаване и подписване на актовете за установяване на публични държавни вземания по мярка 214 "Агроекологични плащания", са делегирани на П. С., заместник изпълнителен директор на ДФ "Земеделие". Оспорваният акт е подписан именно от П. С.-заместник изпълнителен директор на ДФ "Земеделие". Въз основа на това съдът приема, че актът е издаден от компетентен орган, поради което не е налице отменително основание по смисъла на чл. 146, т. 1 от АПК.

При издаването на обжалвания акт е спазена предписаната от закона писмена форма, включително са изложени мотиви, съдържащи фактическо описание и правни изводи на органа. Не се установяват съществени нарушения на административно-процесуалните правила при издаване на акта.

Съдът намира, че обжалваният АУПДВ е постановен при нарушаване на материалния закон.

Съгласно разпоредбата на чл. 162, ал.1 от ДОПК държавните и общинските вземания са публични и частни. По силата на чл. 162, ал.2, т.8 и т.9 от ДОПК публични са държавните и общинските вземания за недължимо платени и надплатени суми, както и за неправомерно получени или неправомерно усвоени средства по проекти, финансирани от средства на Европейския съюз, включително свързаното с тях национално съфинансиране, които възникват въз основа на административен акт, включително финансови корекции, надплатен аванс, надхвърлени процентни ограничения, превишени позиции по бюджета на проекта, кръстосано финансиране, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в националното законодателство и в правото на Европейския съюз; както и лихвите за тези вземания. Нормата на чл.165 от ДОПК предвижда, че събирането на държавните и общинските публични вземания се извършва въз основа на влязъл в сила

акт за установяване на съответното публично вземане, издаден от компетентен орган, освен ако в закон е установено друго.

В случая е налице влязъл в сила административен акт - Акт за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 "АЕП" от ПРСР 2007-2013г. с изх. № 01-6500/9276 от 25.07.2019г., връчен на 10.08.2020г., с който ДФ "Земеделие" Разплащателна агенция е прекратил агроекологичния ангажимент на И. С. А. – Н. В мотивите на Акт за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 "АЕП" от ПРСР 2007-2013г. с изх. № 01-6500/9276 от 25.07.2019г. е посочено, че ДФЗ-РА е приел предоставените документи като доказателство за обективна невъзможност за спазване на поетия ангажимент за част от площите поради изменението на §15 и чл.37и, ал.1 от ЗСПЗЗ и тези площи са изключени от ангажимента. Като причина за прекратяването се посочва, че жалбоподателката не е доказала невъзможност да продължи изпълнението на поетия ангажимент на площ в размер на 3.41 ха и същата не е заявена за подпомагане.

За да възникне публично държавно вземане следва да е безспорно установено наличието на неправомерно получени или неправомерно усвоени средства по проекти, финансирани от средства на Европейския съюз, включително свързаното с тях национално съфинансиране.

Оспореният Акт за установяване на публично държавно вземане е издаден на основание чл. 18, ал. 3, т. 1 и ал. 4, буква "в" във връзка с чл. 67, ал. 1 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г., чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и във връзка с чл. 165 и чл. 166 от ДОПК, и чл. 20а, ал. 1, ал. 2 и ал. 4 от ЗПЗП, като се сочи нарушение на 67, ал. 1 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г.

Съгласно чл. 67, ал. 1 от Наредбата, земеделски стопани, които не подадат "Заявление за плащане" по време на агроекологичния си ангажимент, възстановяват получената финансова помощ съгласно чл. 18, ал. 4 и се изключват от подпомагане по мярка "Агроекологични плащания". Разпоредбата на чл. 18, ал. 4 от цитираната наредба посочва процентното възстановяване на получената финансова помощ.

Няма спор между страните, че първоначално жалбоподателката е изпълнявала задълженията по поетия агроекологичен ангажимент, като е подавала заявления за подпомагане за предходни кампании до 2015 г. включително и съответно е получавала следващите се суми, представляващи финансово подпомагане съобразно поетия пет годишен агроекологичен ангажимент по мярка 214 от ПРСР.

С настъпилата законодателна промяна със Закона за изменение и допълнение на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗИД на ЗСПЗЗ), обн. ДВ бр. 61 от 2015 г., по конкретно с новия § 15

от ПЗР на ЗИДЗСПЗЗ, е предвидено ново задължение за ползвателите, сключили договори за наем или аренда на пасища, мери и ливади от държавния и общинския поземлен фонд преди 24 февруари 2015 г., в срок до 1 февруари 2016г. да приведат договорите в съответствие с изискванията на чл. 37и, ал. 1 и ал. 4. Съгласно посочената разпоредба, пасища, мери и ливади следва да се предоставят за ползване на собственици или ползватели на животновъдни обекти с пасищни селскостопански животни или на правоимащи, които имат регистрирани животновъдни обекти в съответното землище. Съгласно разпоредбата на § 15, ал. 3 от ПЗР ЗИДЗСПЗЗ, договорите за наем или аренда на пасища, мери и ливади от държавния и общинския поземлен фонд, които не са приведени в съответствие в срока по ал. 1 или 2, се прекратяват от кмета на общината, съответно директора на областната дирекция "Земеделие".

В изпълнение на § 15 ЗИД на ЗСПЗЗ и предвид променените условия за предоставяне под наем и/или аренда на земи от държавния и/или общинския поземлен фонд, с нотариално заверено допълнително споразумение №7 от 02.02.2016г., сключено между директора на ОД "Земеделие" – С. област и арендатора Н., е прекратен договор за аренда № 001 от 15.11.2011г. Това обстоятелство е установено и в Акт за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 "АЕП" от ПРСР 2007-2013г. с изх. № 01-6500/9276 от 25.07.2019г., като доказателство за обективната невъзможност на жалбоподателката за спазване на поетия ангажимент за част от площите поради изменението на §15 и чл.37и, ал.1 от ЗСПЗЗ. При положение, че на ДФЗ- РА е известно, че жалбоподателката е подавала заявления за подпомагане само за един имот от държавен поземлен фонд - имот № 011014, с площ от 3743,63 дка, находящ се в землището на [населено място], общ. Златица, за чието ползване е сключила договор за аренда № 001 от 15.11.2011г. и който е прекратен поради законодателните промени, напълно необоснована е претенцията, че жалбоподателката е следвало да продължава да изпълнява поетия петгодишен ангажимент по процесната мярка за установената разлика от ДФЗ- РА от 3.41 ха и е следвало да я заяви за подпомагане. Отделен е въпросът, че твърдението за разлика от 3.41 ха в заявените през 2012г. площи, е недоказано предвид констатираната от справка изх. № РД-10-17-1/21.02.2022 г. на ОСЗ – П. липса подложка по КВС за процесния период, а липсата на техническо обезпечаване в система И., е отговорност на административния орган, който поддържа И., а именно ДФЗ.

За бъде издаден Акт за установяване на публично държавно вземане от тази категория, РА следва да установи по безспорен и категоричен начин,

че е налице: недължимо платени или надплатени суми или неправомерно получени, съответно или неправомерно усвоени средства по никоя от схемите и мерките за плащане или по проекти, които са финансирани от европейските фондове и държавния бюджет. Съдът приема, че оспореният акт е издаден без да са установени релевантните за упражненото правомощие факти и обстоятелства, относно възникването на вземането. От установените факти може да се направи извод, че жалбоподателката не е подала заявление за плащане за 2016 г. по поетия петгодишен ангажимент за процесната мярка, поради липса на наета земя, с която да кандидатства.

Предвид изложеното следва да се съобрази и разпоредбата на чл. 77, § 2, б. "а" от Регламент (ЕС) № 1306/2013 г. Европейския Парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно финансирането, управлението и мониторинга на общата селскостопанска политика и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 352/78, (ЕО) № 165/94, (ЕО) № 2799/98, (ЕО) № 814/2000, (ЕО) № 1290/2005 и (ЕО) № 485/2008 на Съвета, според която разпоредба не се прилагат административни санкции когато неспазването се дължи на непреодолима сила. Прекратяването на договора за аренда на имота на жалбоподателя, формиращ цялото му стопанство, заявено за подпомагане по процесната мярка, с оглед законодателно решение, е било непредвидимо за жалбоподателя към дата на подаване на заявлението през 2012г., а съгласно чл. 2, § 2, б. "е" от Регламент (ЕС) № 1306/2013 г., за целите на финансирането, управлението и мониторинга на ОСП "непреодолима сила" и "извънредни обстоятелства" могат да бъдат признати по-специално в случаи на отчуждаване на цялото стопанство или на голяма част от стопанството, ако това отчуждаване не е могло да бъде предвидено към деня на подаване на заявлението.

В резултат на непредвидените законодателни промени жалбоподателката е поставена в невъзможност да продължи да изпълнява поетия агроекологичен ангажимент. Поради тази причина, е следвало да се приложи разпоредбата на чл. 18, ал. 6 от Наредба № 11/2009 г., според която в случаите на форсмажорни или изключителни обстоятелства агроекологичният ангажимент се прекратява и не се изисква частично или пълно възстановяване на получената от земеделския стопанин финансова помощ. Според разпоредбата на § 1, т. 4, б. "в" от ДР на ЗПЗП, отчуждаване на голяма част от стопанството, ако това не е могло да бъде предвидено в деня, в който е поет ангажиментът е "форсмажорно или изключително обстоятелство". В този смисъл са решение № 523 от 15.01.2021 г. на ВАС, постановено по адм. д. № 10541/2020 г., V

отделение и решение № 11 160 от 20.08.2020 г. на ВАС, постановено по адм. д. № 373/2020 г., V отделение. Ето защо, съдът намира за напълно основателно възражението на жалбоподателя, че агроекологичният ангажимент е следвало да се прекрати на различно от посоченото правно основание.

В действителност неподаването на заявление за плащане по процесната мярка е самостоятелно основание за прекратяване на агроекологичен ангажимент, но в случая жалбоподателката няма и основание да подаде такова заявление за 2016 г., доколкото е лишена от стопанство в следствие на прекратяване на договора за аренда на имота в резултат на законодателна промяна. Последниците от прекратяване на договора за аренда неминуемо водят и до прекратяване на поетия агроекологичен ангажимент, но правното основание за това е от съществено значение, доколкото при прекратяване на агроекологичния ангажимент в резултат на форсмажорни или изключителни обстоятелства, както е в процесния случай, няма да се изисква частично или пълно възстановяване на получената от земеделския стопанин финансова помощ. В обратната хипотеза, при прекратяване на агроекологичния ангажимент поради обстоятелства, зависещи от подпомаганите лица, се изисква частично или пълно възстановяване на получената от земеделския стопанин финансова помощ.

Съдът намира, че административният орган е постановил своя акт в нарушение на принципа за съразмерност, прокламиран в чл.6 от АПК, задължаващ го при упражняване на правомощията си да действа по разумен начин, добросъвестно и справедливо. Всичко изложено налага извод за незаконосъобразност на оспорения АУПДВ, който следва да бъде отменен.

Предвид изхода на спора основателна е претенцията на жалбоподателя за присъждане на разноски по делото, които се констатира в размер на 550 лв., от които 500 лв. - заплатено адвокатско възнаграждение (л. 24) и 50 лв. внесена държавна такса

Предвид изхода на спора, искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото, съдът намира за основателно. В хода на съдебното производство жалбоподателят е направил действителни разноски в размер на 3207.50 лева: 567,50 лева държавна такса и 2640 лева, представляващо адвокатско възнаграждение съгласно договора за правна помощ. Съдът счита за неоснователно възражението на процесуалния представител на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение, който е обоснован от фактическата и правна сложност на делото.

Така мотивиран Административен съд София-град, III отделение, 55 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Акт за установяване на публично държавно вземане /АУПДВ/ № 01-6500 /9276 #3 от 05.07.2021г. на Зам. Изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, с който по отношение на И. С. А. - Н. е определено публично държавно вземане в размер на 70 312.94 лева.

ОСЪЖДА "Държавен фонд "Земеделие" да заплати на И. С. А. – Н., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], кв. В., [улица], ет.3, ап.10, разноси в размер на 3207.50 /три хиляди двеста и седем/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: